

Majandus- ja tööstusministri määruse „Ettevõtlus- ja infotehnoloogiainistri 21. aprilli 2021. a määruse nr 17 „Majutusteenuse osutamise nõuded“ muutmise“ eelnõu seletuskiri

1. Sissejuhatus

1.1. Sisukokkuvõte

Määruse eelnõu eesmärk on viia ettevõtlus- ja infotehnoloogiainistri 21.04.2021. a määrus nr 17 „Majutusteenuse osutamise nõuded“ kooskõlla bürokraatia vähendamisele suunatud atmosfääriõhu kaitse seaduse ja teiste seaduste muutmise seaduses tehtud muudatustega (Riigikogus vastu võetud 25.02.2026). Muudatuste kohaselt lõpetatakse Terviseameti järelevalve turismiseaduse alusel kehtestatud majutusteenuse hügieeni- ja terviseohutuse nõuete üle (TurS § 30 lg 2 p 2 tunnistatakse kehtetuks).

Muudatuse eesmärk on kõrvaldada dubleeriv terviseohutuse kontroll majutuskohtades, kuna terviseohutuse nõuded on piisavalt reguleeritud valdkonna teistes õigusaktides (näiteks veeseadus, nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seadus), millega tagatakse tervisekaitse. Seetõttu vähendatakse ebavajalikke nõudeid, mis on kehtestatud turismiseaduse alusel, et tagada selgus, lihtsus ja ressurside parem suunamine.

Määruse muudatustega:

- kõrvaldatakse dubleerivad terviseohutuse nõuded, jättes kehtima üksnes majutusteenuse sisuliseks toimimiseks vajalikud tingimused;
- väheneb ettevõtjate halduskoormus ja dubleeriv järelevalve.

Kehtima jääb ettevõtja üldine kohustus tagada ohutu teenus. Määrusega ei kehtestata uusi kohustusi ja väheneb halduskoormus.

1.2. Eelnõu ettevalmistajad

Määruse eelnõu ja seletuskirja on koostanud Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi ettevõtluskeskkonna ja tööstuse osakonna turismi õigusnõunik Kati Kikas (5885 1120, kati.kikas@mkm.ee) koostöös Sotsiaalministeeriumi rahvatervishoiuosakonna nõuniku Sille Pihlakuga (sille.pihlak@sm.ee). Mõjusid hindas Sotsiaalministeeriumi analüüsiosakonna analüütik Evelin Tähtväli (evelin.tahtvali@sm.ee). Eelnõu õigusekspertiisi tegi Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi õigusosakonna õigusnõunik Ragnar Kass (ragnar.kass@mkm.ee). Eelnõu ja seletuskirja keeletoietas Justiits- ja Digiministeeriumi õigusloome korralduse talituse toimetaja Aili Sandre (aili.sandre@justdigi.ee).

1.3. Märkused

Eelnõu on seotud Riigikogus 25.02.2026. a vastu võetud atmosfääriõhu kaitse seaduse ja teiste seaduste muutmise seadusega (bürokraatia vähendamine), eelnõu 761SE¹. Seaduse §-ga 8 tunnistatakse kehtetuks Terviseameti järelevalvepädevus TurSi alusel majutusteenuse terviseohutuse nõuete täitmise üle.

¹ Kättesaadav Riigikogu veebilehel: [Eelnõu - Riigikogu](#).

Eelnõuga muudetakse ettevõtlus- ja infotehnoloogia ministri 21.04.2021. a määrust nr 17 „Majutusteenuse osutamise nõuded“ 01.05.2021. a jõustunud redaktsioonis RT I, 22.04.2021, 11.

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu koosneb kahest paragrahvist: §-s 1 on esitatud sisumuudatused ja § 2 sätestab määruse jõustumise.

2.1. Kehtiv kord ja muutmise vajadus

Kehtiv määrus sätestab detailseid nõudeid joogiveele, valgustusele, ruumide korrashoiule, pesemisvõimalustele, desinfitseerimisele, rätikute ja voodipesu vahetusele jms. Need nõuded täpsustavad TurSi §-st 19 tulenevat kohustust tagada piisavad hügieenitingimused. Seadusest tuleneva Terviseameti nende nõuete üle järelevalve pädevuse kaotamise tõttu, aga samuti bürokraatia ja dubleerivate nõuete vähendamise eesmärgil tehakse muudatused ka määrukses.

Kehtima jääb põhimõte, et ettevõtja vastutab teenuse ohutuse eest, mis tuleneb vastutuse üldisest regulatsioonist (võlaõigus, tarbijakaitse, nakkushaiguste ennetus). Samuti jääb kehtima põhimõte, et Terviseamet saab jätkata sekkumist tervisele ohtlike tegurite selgitamiseks (näiteks saastunud joogivesi, nakkushaiguste puhang).

Seetõttu **tunnistatakse kehtetuks sätteid**, mis on otseselt seotud Terviseameti järelevalvega TurSi alusel:

- joogivee kvaliteedi ja varustatuse nõuded, vee temperatuuri vahemikud (§ 3),
- valgustuse nõuded (§ 4),
- hügieenitingimuste nõuded (§ 6),
- ulatuslikud koristusnõuded (§ 8).

TurSi § 19 lõige 2 kohustab majutusteenuse osutajat tagama majutusettevõtte liigi eripära arvestavad majutus- ja puhkevõimalused ning piisavad hügieenitingimused. Sama paragrahvi lõikes 3 antakse valdkonna eest vastutavale ministrile ülesandeks kehtestada majutusteenuse kasutaja mugavuse ja ohutuse eesmärgil täpsemad nõuded. Muudatustega tagatakse majutusteenuse elementaarsed hügieenitingimused **vaid teenuse miinimumnõuete tasemel** §-s 2¹, jättes alles vaid need sätteid, mis on vajalikud majutusteenuse olemuse tõttu.

2.2. Sisu ja võrdlev analüüs

Paragrahv 1

Punkt 1. Määrust täiendatakse §-ga 2¹ „Terviseohutuse põhinõuded“, mille lõige 1 sätestab üldise terviseohutuse tagamise põhimõtte: majutusteenust korraldatakse viisil, mis tagab külastaja terviseohutuse ja vähendab nakkuste leviku riski.

Miinimumnõuded tähendavad ruumide ja pindade puhtust, vajaduse korral desinfitseerimist, kahjurite ennetust, voodipesu ja rätikute puhtust, juurdepääsu puhtale veele, seebile, käte kuivatamise võimalusele ning joogivee ohutuse tagamist.

Puhtuse tagamise ja terviseriski vältimise üldine kohustus tuleb ka **nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seadusest**, mis reguleerib juriidiliste ja füüsiliste isikute kohustusi nakkushaiguste ennetamisel ja tõrjel. Seadus ei sätesta üksikuid tehnilisi meetmeid ega konkreetseid toiminguid, vaid loob üldise kohustusliku raamistiku, mille kohaselt tuleb vältida olukordi, mis võivad kaasa tuua nakkushaiguste leviku.

Joogivee ohutus on täpsemalt reguleeritud veeseaduses: majutusettevõttes pakutav joogivesi peab olema majutusteenuse kasutajale ohutu ning vastama **joogivee kvaliteedinõuetele**. Joogivee ohutusega seotud terviseriskide juhtimine toimub veeseaduse ja selle alusel kehtestatud sotsiaalministri 24. septembri 2019. a määruse nr 61 „Joogivee kvaliteedi- ja kontrollinõuded ja analüüsimeetodid ning tarbijale teabe esitamise nõuded“ alusel.

Terviseametil säilib pädevus sekkuda tegeliku terviseriski korral eelnimetatud õigusaktide alusel, kui oht on seotud nakkushaiguste, joogivee kvaliteedi või muu keskkonnatervishoiu riskiga. Samuti pakub Terviseamet terviseohutusega seotud küsimustes nõustamist, on teinud oma välisveebis kättesaadavaks juhendmaterjale ja teabelehti, mis on mõeldud majutussektori osalistele.² Oluline on rõhutada, et ka nimetatud materjalid käsitlevad peamiselt veeohutust, kahjuritõrjeteenuste korraldamist ja vahendite kasutamist ning nakkushaiguste ennetamist ja tõrjet, mis aitavad majutusteenuse osutajatel korraldada teenuse osutamist tervisele ohutult.

Lõige 2 loetleb miinimumnõuded, mis TurSis reguleeritud eri liiki majutusettevõtetes (loetelu §-s 18) külastajale tagatakse: juurdepääs joogiveele ja võimalus elementaarseks isiklikuks hügieeniks. Tegemist ei ole uue kohustusega, vaid olemasolevate nõuete lihtsustamisega, vähendades seniste detailsete tehniliste juhiste hulka ja suurendades teenuseosutaja paindlikkust teenuse kujundamisel. Vajaduse korral täiendavad neid nõudeid määruse 2. peatüki liigipõhised erinõuded.

Lõige 3 sätestab lihtsustuse muudele majutusteenustele (majutusettevõtete liikidele), mida ei ole TurSis eraldi reguleeritud (nt telkimis- või loodusteenused). Sellistel juhtudel ei kehti neile teenustele määruse 2. peatükis kehtestatud majutusettevõtete liigipõhised nõuded, vaid lähtuda tuleb majutusteenuse osutamise üldnõuetest. Muudatusega nähakse ette, et selliste majutusteenuste puhul tagab teenuseosutaja klientidele kas juurdepääsu joogiveele või teavitab neid enne teenuse kasutamist, et joogivesi tuleb ise kaasa võtta. Samuti tagatakse juurdepääs tualetile. Muudatus arvestab paindlikult erinevate teenustega ja võimaldab pakkuda ka madalama mugavustasemega teenuseid, lihtsustades senist korda.

Need nõuded tagavad hügieeniga seotud minimaalsed teenusstandardid ning on kaebuste või teiste järelevalveasutuste tehtavate muude kontrollitoimingute käigus enamasti välisel vaatlusel lihtsalt tuvastatavad, mistõttu ei ole vaja Terviseametile eraldi järelevalvekohustust seada.

Punkt 2. Paragrahvid 3, 4, 6 ja 8 tunnistatakse kehtetuks.

Paragrahv 3 – veega seotud nõuete kehtetuks tunnistamine.

Senine § 3 tunnistatakse kehtetuks. Joogivee kättesaadavuse nõue tuuakse üle lisatavasse § 2¹ teenusstandardi osana. Veetemperatuuri säte (kohustus soojendada vett kuni 65 °C ning hoida sooja vee temperatuuri vahemikus 50–55 °C) jäetakse määrusest välja, ilma et veeohutuse või tervisekaitse tase sellest väheneks. Veeohutuse ja nakkushaiguste (sh *legionella* bakteri tekitatava legionelloosi) ennetamine on tervikuna reguleeritud veeseaduses ja sotsiaalministri 24. septembri 2019. a määruses nr 61 „Joogivee kvaliteedi- ja kontrollinõuded ja analüüsimeetodid ning tarbijale teabe esitamise nõuded“. Joogivee ohutuse probleemi (või muu laiapõhjalise terviseriski) ilmnemisel tehakse riiklikku järelevalvet Terviseameti pädevuse piires eriseadustes sätestatud alustel. Legionelloosi ennetamine ei seisne üksnes veetemperatuuri reguleerimises, vaid tähendab ka süsteemi läbivoolutamist, seadmete hooldust ja muid meetmeid. Joogivee ohutuse tagamine ning riskihinnangu koostamine toimub veeseaduse ja määruse nr 61 alusel. Määrus nr 61 seab kohustuse, et joogivee käitlemisel ei tohi

² <https://terviseamet.ee/infomaterjalid-ja-sihtgrupiuringud#infomaterjal-majutus>.

rakendada meetmeid, mis otseselt või kaudselt võivad halvendada joogivee olemasolevat kvaliteeti või saastata vett. Lisaks sätestab määrus, et joogivee käitlemisel joogiveega kokkupuutuvad veevarustussüsteemi seadmed, veepuhastuskemikaalid, vahendid ja materjalid ning nende tootmiseks kasutatavad lähteained ja koostised ei tohi halvendada joogivee kvaliteeti ega ohustada inimese tervist otseselt ega kaudselt. Täpsemad juhised ennetamiseks on Terviseameti veebilehel [„Terviseameti tegutsemissoovitused Legionella bakteri avastamisel joogivees“](#).

Joogiveeohutusega seotud tehnilised nõuded tulenevad lisaks ka ehitusseadustikust, mis reguleerib ehitise ja selle tehnosüsteemide rajamist ja kasutamist – need peavad olema kasutamisel ohutud. Majutusettevõtja peab tagama, et hoone veesüsteem oleks projekteeritud ja kasutatav viisil, mis ei tekita legionelloosi ega muid ohte. Hoone veevärki ja sooja tarbevee süsteemide ohutut kasutamist käsitletakse veel EVS 835:2014 standardis 835:2014 „Hoone veevärk“, mille kohaselt tuleb soojaveevarustus projekteerida ja ehitada selliselt, et sooja vee temperatuuri saab hoida vahemikus 50–55 °C. Kõnealuse standardi kohaselt ei tohiks isikliku hügieeni seadmest tuleva vee temperatuur ületada 65 °C ega jääda kestvalt alla 55 °C.

Paragrahvi 3 kehtetuks tunnistamine ei mõjuta määruse 2. peatükis sätestatud majutusettevõtete liigipõhiseid nõudeid, kuna üldjuhul on neis majutusettevõttes veevarustus tagatud.

Paragrahv 4 – valgustuse nõuete kehtetuks tunnistamine.

Kehtivas määruses sätestatud üldsõnalised valgustusnõuded tunnistatakse kehtetuks, kuna need ei loo lisandväärtust ega taga üheselt mõistetavat kvaliteeti. Valgustus sõltub ruumi kasutusotstarbest ja tehnilistest lahendustest ning on tagatud juhul, kui hoone projekteerimisel ja ehitamisel on järgitud head ehitustava ning asjakohaseid standardeid (nt EVS-EN 17037 „Päevavalgus hoonetes“). Ehitusseadustiku kohaselt peab ehitise olema kasutamisel ohutu ning vastama tervisekaitse- ja ohutusnõuetele. Seetõttu on valgustusega seotud avalik huvi kaetud üldiste ehitus- ja tuleohutusnõuetega ning eraldi valgustusnõudeid ei ole majutusettevõtetele vaja kehtestada.

Paragrahv 6 – hügieenitingimustega seotud nõuete kehtetuks tunnistamine.

Paragrahv 6 näeb ette nõuded käte pesemise ja kuivatamise võimalusele, ööpäevaringssele sooja veega pesemise võimalusele ning tualeti kasutamisele. Selline detailsus ei ole vajalik, kuna piisab § 2¹ üldisest nõudest tagada juurdepääs joogiveele, tualetile ja võimalus elementaarseks isiklikuks hügieeniks. Lisaks sätestab määruse 2. peatükk eri liiki majutusettevõtetele pesemis- ja tualettruumidega seotud jm hügieeninõuded.

Paragrahv 8 – korrashoiuga seotud nõuete kehtetuks tunnistamine.

Kehtiv määrus sisaldab väga detailseid nõudeid majutusettevõtte ruumide puhastamiseks, õhutamiseks, desinfitseerimiseks ning rätikute ja voodipesu vahetamiseks. Selline detailsus ei ole vajalik, kuna hügieeninõuete eesmärk on tagada ohutu teenus, mitte ette kirjutada konkreetseid töövõtteid. Piisav on § 2¹ üldnõue: tagada majutusettevõttes elementaarne hügieen, mida täiendavad 2. peatükis sätestatud liigipõhised nõuded.

Detailsete hügieenisätete väljajätmine ei tähenda hügieeni tagamise kohustuse kadumist. Nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seadus sätestab üldise kohustuse vältida olukordi, mis võivad põhjustada nakkushaiguste levikut konkreetseid toiminguid ette kirjutamata. Seetõttu jääb teenuseosutajale jätkuvalt kohustus tagada majutusteenuse ohutus ja rakendada sobivaid ennetusmeetmeid. Terviseametil säilib pädevus sekkuda tegeliku terviseriski korral teiste õigusaktide alusel, näiteks olukorras, kus majutusettevõttes ilmneb nakkusoht.

Paragrahv 2

Paragrahvis 2 nähakse ette määruse jõustumine 1. mail 2026. a, samal ajal eespool viidatud seadusmuudatuse jõustumisega.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõul ei ole puutumust Euroopa Liidu õigusega.

4. Määruse mõjud

Määruse muudatusega lõpetatakse Terviseameti järelevalve majutusteenuse hügieeni- ja terviseohutuse nõuete üle ning kõrvaldatakse dubleerivad nõuded, mis on sätestatud turismiseaduse alusel. Terviseohutuse tagamine jääb reguleerituks teiste valdkondlike õigusaktidega. Muudatuse peamine oodatav mõju on ettevõtjate halduskoormuse ja järelevalveasutuste dubleeriva järelevalve vähenemine, kusjuures üldine kohustus osutada ohutut teenust säilib.

Mõjude olulisuse hindamisel lähtuti mõju ulatusest, avaldumise sagedusest, mõjutatud sihtrühma suuruselt ja ebasoovitavate mõjude riskist. Analüüs tugineb eelnõu sisule ja selle praktilisele rakendumisele ning kasutatud on Statistikaameti, Terviseameti ja uuringute andmeid.

Mõjuanalüüsis käsitletakse eelnõu sotsiaalset ja majanduslikku mõju ning mõju riigivalitsemisele. Mõjud on analüüsitud mõjuvaldkondade ja sihtrühmade kaupa.

Avaldub mõju on väike, kuid positiivne, vähendades halduskoormust ja dubleerivat järelevalvet, säilitades samal ajal terviseohutuse tagamise ja järelevalve sekkumisvõime.

Muudatusel ei ole mõju riigi julgeolekule, välissuhetele, kohaliku omavalitsuse korraldusele, regionaalarengule ega elu- ja looduskeskkonnale.

Mõju valdkond: sotsiaalne mõju

Sihtrühm: majutusasutuste teenuste tarbijad (sh välituristid).

Statistikaameti andmete järgi peatus 2025. aastal Eesti majutusettevõtetes 3,7 miljonit külastajat, kes veetsid majutusettevõtetes kokku 6,7 miljonit ööd³, külastajatest pisut üle poole olid välituristid. Need on külustusandmed majutuskohtade kohta, kus on viis või enam voodikohta, kuna väiksematele majutuskohtadele statistika esitamise kohustus ei laiene. Tegelik teenuse tarbijate arv võib Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi hinnangul olla ligikaudu 10% suurem, ulatudes kuni 4 miljoni majutusteenuse kasutajani. Sihtrühma suurus on hinnanguliselt keskmine, kuna majutusteenust kasutab aasta jooksul suur hulk isikuid, kuid teenuse kasutamine on ajutine⁴ ega hõlma kogu elanikkonda ega kõiki välituriste.

³ Statistikaamet. TU112: MAJUTATUD JA MAJUTATUTE ÖÖBIMISED MAAKONNA JA ELUKOHARIIGI JÄRGI. [TU112: MAJUTATUD JA MAJUTATUTE ÖÖBIMISED MAAKONNA JA ELUKOHARIIGI JÄRGI. Statistika andmebaas.](#)

⁴ Näiteks välituristide keskmine viibimise kestus on 4,79 ööd. Ettevõtluse ja Innovatsiooni Sihtasutus. Päring 11.02.2026. Eesti elanike sisereisidest 2024. aastal kestsid 91% 1-3 ööd. Statistikaamet. Tabel TU540. [TU540: ELANIKE ÖÖBIMISEGA SISE- JA VÄLISREISID REISI KESTUSE JÄRGI. Statistika andmebaas.](#)

Teenuste tarbijate jaoks on terviseohutus tagatud ettevõtja üldiste kohustuste ja teenuse miinimumstandardite kaudu. Suuremate terviseriskide ilmnemisel sekkub ka Terviseamet oma pädevuse piires. Samuti säilivad tarbijakaebuste lahendamise mehhanismid. Muudatus ei too kaasa muutusi teenuse kasutamise tingimustes ega nõua tarbijatelt lisategevusi.

Kokkuvõttes on määruse muudatuse mõju majutusasutuste klientidele väike ning ebasoovitavate mõjude risk on väike.

Mõju valdkond: mõju majandusele (ettevõtjate halduskoormus)

Sihtrühm: majutussektori ettevõtjad.

Äriregistri andmetel oli 2025. aasta detsembris majutusettevõtlusega seotud ettevõtjaid (EMTAK 55, nii põhi- kui kõrvaltegevusalal) kokku 2891, kuigi kõik neist ei pruugi olla majanduslikult aktiivsed. Majutuskohtade arv on hooajaline: Statistikaameti andmetel tegutses Eestis 2025. aasta juulis 1233 ja novembris 934 majutuskohta.⁵ Kuna ametlikku majutusstatistikat kogutakse alates viie voodikohaga ettevõtte kohta, võib tegelik majutuskohtade arv ulatuda tuhandetesse – Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi tellitud uuring hindas aktiivsete majutuskohtade arvuks 2023. aasta seisuga ligikaudu 5400.⁶ Kõikidest ettevõtetest moodustab sihtrühm nendele andmetele tuginedes 0,6–1,8% ehk sihtrühma suurus on hinnanguliselt väike.

Muudatuse tulemusel väheneb ettevõtjate halduskoormus, sest nõuete maht ja tehniline detailsus vähenevad. Kontrollitoiminguid jääb vähemaks ning teenusepakkujatel on rohkem vabadust kujundada oma teenusstandardeid turu ootuste ja konkurentsioolukorra põhjal.

Muudatus ei tühistata ettevõtjate kohustust tagada ohutu teenus, mis tuleneb üldisest vastutusest (võlaõigus, tarbijakaitsese, nakkushaiguste ennetamine). Koos tarbijate ootuste ja konkurentsitingimustega tagab see, et majutusteenuse ohutus ja kvaliteet on tagatud.

Kokkuvõttes on määruse muudatuse mõju majutussektori ettevõtjatele väike, kuid positiivne.

Mõju valdkond: riigivalitsemine

Sihtrühm: Terviseamet.

Muudatusega kaasneb Terviseametile vähene ja pigem neutraalne mõju, kuna kaob turismiseadusest tulenev formaalne kohustus teha majutusteenuse osutajate üle terviseohutuse rutiinseid kontrole, samal ajal säilib sekkumisõigus teiste õigusaktide alusel.

Terviseameti hinnangul on viie aasta keskmine aastane töömaht majutusasutustega seotud järelevalvemenetlustes olnud ligikaudu 150–200 töötundi (sh COVID-19 perioodi suurenenud töökoormus). Praeguste andmete ja kehtiva korra alusel ei ole alust eeldada, et Terviseameti sekkumiste arv teiste seaduste alusel suureneks. 2024. aastal tehti majutusasutuse ohukahtluse korral kontroll kümnel korral (lutikakahtlus, hallitus jms), neist kuus olid põhjendamata.⁷ See viitab senise järelevalve vähesele mahule. Seega ei ole alust eeldada töömahu olulist vähenemist ega suurenemist muudatuse jõustumisel. Samuti ei too muudatus Terviseameti hinnangul kaasa olulisi muutusi senises töökorralduses.⁸

⁵ Statistikaamet, 2025. TU131: Majutamine maakonna järgi (kuud). [TU122: MAJUTAMINE | Näitaja, Maakond ning Vaatlusperiood. Statistika andmebaas.](#)

⁶ Rakendusuuring „Lühiajalise üüri turg Eestis“ INFOLEHT, [Uuringud ja analüüsid | Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium.](#)

⁷ Terviseamet. Päring: 11.02.2026

⁸ Terviseamet. Päring: 11.02.2026

Ulatuslike terviseriskide ilmnemisel, näiteks nakkushaiguste leviku või joogivee ohutusega seotud probleemide korral, sekkub Terviseamet jätkuvalt oma pädevuse piires veeseaduse ning nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seaduse alusel. Sellised sekkumised on erandlikud ega ole seotud rutiinse järelevalvega.

Vähesel määral võivad suureneda pöördumised, eelkõige tarbijakaebused, teiste järelevalveasutuste, sealhulgas Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti või kohalike omavalitsuste poole. Selliste pöördumiste kasv on siiski ebatõenäoline, kuna teenuse ohutuse tagamise üldised nõuded jäävad kehtima ning vastutus teenuse ohutuse eest püsib teenuseosutajal.

Kokkuvõttes on mõju Terviseameti töökorraldusele hinnanguliselt väike ja neutraalne. Negatiivsete mõjude kaasnemine ei ole tõenäoline.

5. Määruse rakendamise seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Määruse rakendamine ei eelda lisatööd, sellega ei kaasne kulusid ega ole oodata tulusid.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub 2026. a 1. mail.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitati eelnõude infosüsteemi (EIS) kaudu kooskõlastamiseks Eesti Linnade ja Valdade Liidule ja Sotsiaalministeeriumile ning arvamuse avaldamiseks Eesti Hotellide ja Restoranide Liidule, Eesti Spaaliidule, Eesti Maaturismi Ühingule, Eesti Kaubandus-Tööstuskojale, Eesti Väike- ja Keskmiste Ettevõtjate Assotsiatsioonile, Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile ning Terviseametile.

Eelnõule esitasid omapoolse tagasiside Eesti Linnade ja Valdade Liit, Sotsiaalministeerium ja Eesti Kaubandus-Tööstuskoda, kooskõlastades selle märkusteta.

Terviseamet esitas eelnõu ja seletuskirja osas ettepanekuid, millega on arvestatud järgmiselt:

Terviseameti ettepanek	MKM selgitus
Määruse eelnõu	
Amet palub kaaluda määruse eelnõu § 2 ¹ lõike 2 punkti 1 täpsustamist selliselt, et sõna „juurdepääs“ järel lisatakse täpsustus „veeseaduse alusel kehtestatud joogivee nõuetele vastava“ ning sarnase muudatuse tegemist ka määruse § 2 ¹ lõige 3 punktis 1. Selliselt oleks üheselt arusaadav, millist joogivett on silmas peetud	Mittearvestatud. Joogiveele esitatavad nõuded kehtivad juba teiste õigusaktide alusel ning nende eraldi rõhutamine määruse tekstis ei ole vajalik.
Amet palub kaaluda määruse eelnõu § 2 ¹ lõike 3 muutmist asendades „Lõikes 2 nimetamata majutusettevõttes“ sõnastusega „2. peatükis nimetamata majutusettevõttes“.	Arvestatud. Tekst on muudetud.
Määruse seletuskiri	

<p>Määruse seletuskirja punktis 2.1. „Kehtiv kord ja muutmise vajadus“ on teises lõigus sulgudes olevas tekstis viidatud ekslikult joogiveeadusele; õige on veeseadus.</p>	<p>Arvestatud.</p> <p>Tekst on muudetud.</p>
<p>Amet nõustub, et määrusest veetemperatuuri piirangu kaotamine ja senisel kujul turismiseaduse alusel riikliku järelevalve kaotamine antud määruse kontekstis ei kaota tegelikku riskijuhtimise võimekust.</p> <p>Seletuskirja punktis 2.2. paragrahvi 1 punkti 1 osas on toodud, et <i>veehutus on täpsemalt reguleeritud veeseaduses: majutustevõttes pakutav joogivesi peab olema majutusteenuse kasutajale ohutu ning vastama joogivee kvaliteedinõuetele. Veeseaduse § 87 alusel on ka majutusteenuse osutaja joogiveekäitleja, sest joogiveega varustamine on osa tema majandustegevusest.</i> Palume antud joogiveele juurdepääsu tagamise vaates, mis on mõeldud teenusosutaja paindlikkuse suurendamiseks, jätta välja lause „<i>Veeseaduse § 87 alusel on ka majutusteenuse osutaja joogiveekäitleja, sest joogiveega varustamine on osa tema majandustegevusest</i>“ – iga majutusteenuse osutaja ei pruugi olla joogivee käitleja, sest paljudes majutustevõtetes pole püsitarbijaid, joogivesi tarnitakse mahutite kaudu või muul viisil (mitte majutusasutuse puurkaevu kaudu) ehk kus sisuliselt on ohutus tagatud. Lisaks palume eemaldada sarnane lõige seletuskirja leheküljel 4: „<i>Majutusteenuse osutaja on veeseaduse tähenduses joogiveekäitleja, sest joogiveega varustamine on osa tema majandustegevusest ning ta peab tagama joogivee vastavuse mikrobioloogilistele ja keemilistele kvaliteedinõuetele.</i>“</p>	<p>Arvestatud.</p> <p>Tekst on muudetud ning muudatus on kooskõlastatud ka Sotsiaalministeeriumiga.</p>
<p>Ametile jääb arusaamatuks, millist Terviseameti järelevalve rahvatervise üldpädevust määruse seletuskirjas silmas peetaks. Seletuskirjas on märgitud, et: „<i>Joogivee ohutuse probleemi (või muu laiapõhjalise terviseriski) ilmnemisel tehakse riiklikku järelevalvet rahvatervise üldpädevuse alusel, sh Terviseamet on pädev nõudma ohu kõrvaldamist, rakendama piiranguid ning vajaduse korral uurima ja ohjama legionelloosi riski sõltumata teenuseliigist.</i>“ Rahvatervishoiu seadus sätestab ametile konkreetsed järelevalve</p>	<p>Arvestatud.</p> <p>Tekst on muudetud ning uus tekst on kooskõlastatud Sotsiaalministeeriumi ja Terviseametiga. Punktist 2.3 on eemaldatud viide „üldpädevusele“ ja asendatud tekst järgmiselt: „<i>Joogivee ohutuse probleemi (või muu laiapõhjalise terviseriski) ilmnemisel tehakse riiklikku järelevalvet Terviseameti pädevuse piires eriseadustes sätestatud alustel.</i>“</p>

pädevuse piirid, milleks on rahvatervishoiu seaduse §-des 14–22 sätestatud nõuete ja antud seaduse alusel antud õigusaktide nõuete ning Euroopa Liidu asjakohaste õigusaktide nõuete täitmise üle järelevalve tegemine (RTHS § 32 lg 1). Eraldi järelevalve pädevused on sätestatud veeseaduses ning nakkushaiguste ennetamise ja tõrje seaduses.